

מטות מסעי - מנחם אב חכ"ג

עניני הגוף קשורים עם העצמות - ואם כן כשמתפלל עבור עניני הגוף יוצא שתפילתו הוא בשביל העצמות. ועל דרך זה הוא בנוגע ל"מנחם אב", שהוא האב של הבנים, ואם כן עניני הבן נוגעים איליו, ואם כן הנחמה לאב כולל גם את הנחמה לבנים. ועפי"ז יוצא שלכל בני"י שייכים לנחם את האב.

השם "מנחם אב" מורה שבני ישראל מנחמים את הקב"ה. ולכאורה בחינה זו - שבה לא מדברים על נחמת בני ישראל רק על נחמת הקב"ה - שייך דוקא ליחידי סגולה, שאין מרגישים את החיסרון והגלות דבני ישראל, אך רוב בני ישראל אינם שייכים למדרגה זו.

והנה, על דרך זה הוא בנוגע לתפילה, שעל פי נגלה תפילה ענינה בקשת צרכיו, אך המגיד מבאר שפירוש "אין עומדים להתפלל אלא מתוך כובד ראש" הוא שצריך להתפלל לא על החיסרון שלו אלא על החיסרון של הקב"ה. ולכן צריך לומר שגם כשמבקש על צרכיו הגשמיים הנה בפנימיות ישנה בזה בקשה על ה"ראש" - הקב"ה.

והביאור בזה: מבואר בתניא שהבחירה דהקב"ה בישראל - שבחירה מושרשת בעצמות - הוא דוקא בגוף הנדמה בחומריותו לגופי אומות העולם. ואם כן דוקא עניני הגוף קשורים עם העצמות - ואם כן תפילתו הוא בשביל העצמות. ועל דרך זה הוא בנוגע ל"מנחם אב", שמפני שהוא האב אם כן עניני הבן נוגעים איליו, ואם כן הנחמה לאב כולל גם את הנחמה לבנים.

וזהו גם הביאור בענין הנחמה, דלכאורה המנחם צריך להיות מחוץ לענין הצער, ואם כן איך שייך לומר שבני ישראל מנחמים את הקב"ה? והביאור בזה הוא - על דרך הביאור ב"יפה כח הבן מכח האב", שכח הבן מגיע מעצמות האב ולכן יכול להיות יפה מכוחות הגלויים דהאב - שמפני שבני ישראל בהיותם למטה בגוף קשורים עם העצמות, לכן הם למעלה מהגלויים, ויכולים לנחם את האב - בחינת הגילויים.